

La humanitat

Any II : Núm. 306
Barcelona, dimecres, 2 novembre 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

Comentaris de la premsa francesa del viatge del senyor Herriot a Espanya

EL QUE DIU "LE JOURNAL"

París. — Els diaris parisiencs, en llurs edicions departamentals, dediquen extensos articles al viatge del senyor Herriot, signats pels seus enviats especials.

Albert Julien diu, a "Le Journal", que quan el poble espanyol rep al prenent d'un país al que professa una fonda estimació i amistat, no hi ha altre que sàpiga donar a la seva collida més calor i cordialitat; però quan el visitant ja gaudeix, per llurs dees polítiques, d'un lloc preminent entre la intel·lectualitat mundial més lestacada i d'una simpatia, que li testuularitat personal considerable, la calomonià sempre Espanya, en una pobr i la cordialitat es tornen immediatament en entusiasme; i de tot això el senyor Herriot acaba de tenir agradable prova.

Pot afirmar-se — diu l'articulista — que des del primer dia, tant Herriot som les persones que el volten, senten

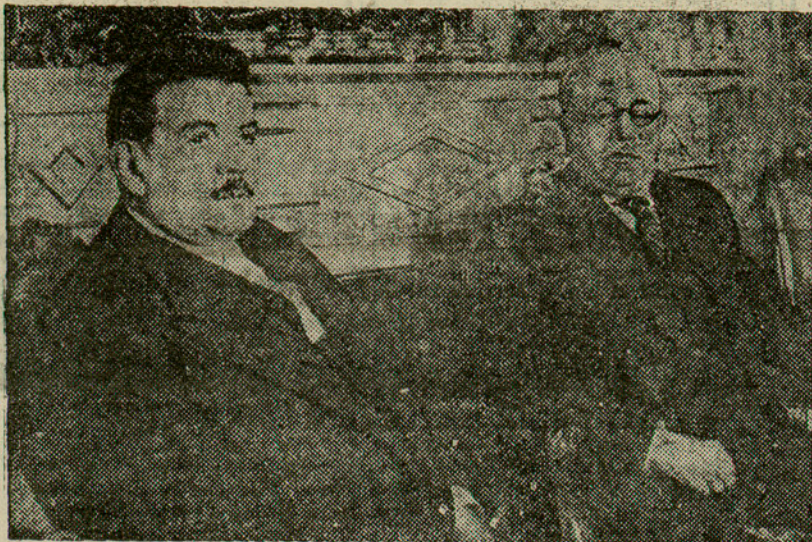
El cert és que el senyor Herriot no persegueix altre fi amb la seva visita que el de saludar a la jova República, desitjosa de prosseguir llur tradicional entesa política amb França i mantenir l'amistat recíproca i la recíproca defensa de llurs interessos comuns.

Per suposat, seria inútil suposar que durant la seva visita el senyor Herriot es tapanà les orelles i obrirà únicament els ulls per a contemplar els quadros del Museu del Prado.

Des d'Hendaya el senyor Herriot ha escoltat amb interès els informes alentadors dels senyors Herbertte i Madariaga prop de la situació d'Espanya, però amb la presència de Mme. Herriot hi hauria prou per a subratllar el caràcter d'aquest viatge, més d'esbarjo que polític.

DIU "LA LIBERTE"

París. — En un article que publica en el seu número d'avui el diari "La

DE LA VISITA DE M. HERRIOT

Els caps dels Governes francès i espanyol, senyors Herriot i Azafia, "posen" davant del fotògraf

bategar a la par que el seu, el cor espanyol.

En canvi, si cap nota discordant ve a torbar el concert d'aclaracions, no és certament per culpa d'algunes influències estranyes, que han vingut emprant-se amb interès per a atribuir fins polítics i fets tendenciosos al seu viatge.

Les propagandes insidioses, fetes als cercles comunistes i conservadors, tendien evidentment a restar al senyor Herriot la simpatia de les masses i comprometre l'acostament de les dues Repúbliques germanes.

Aquesta esperança, però, es vegé lamentablement frustrada, car il·lustrat el poble per les aclaracions del senyor Herriot i dels ministres espanyols, no s'ha deixat enganyar per aquestes manobres.

Un impuls de cordialitat profunda i sincera ha saludat al representant de França.

No hi ha dubte que aquells que foren artesans del nou règim i prudents guies dels primers passos de la jova República, celebren que la primera visita oficial vingui de França; però, a més a més, entre ells i el senyor Herriot existeixen tals afinitats, és tan comú l'origen dels seus pensaments i ideals, professen com ell tal amor a la democràcia, a la solidaritat i a la pau, que difícilment haguessin deixat de simpatitzar i d'entendre's.

Les converses entre ambdós — acaba dient —, encara que sense alcanç precis, han provat que, com el dels dos pobles, els cors dels dirigents d'ambdós països estan a l'unisson.

—El "Journal", en llur edició departamental, publica una informació del cronista Geo London, en la que, descrivint la gran rebuda feta al senyor Herriot pel públic madrileny, diu entre altres coses:

"El públic madrileny ha posat en llurs aclamacions un ardor i una tan espontània gentilesa que exterioritza la joia col·lectiva de les multituds sencilles.

El senyor Herriot es mostrà tan emocionat com encantat per aquesta rebuda, que, per si sols, desmenteix els rumors que s'han fet circular pèrfidament referents al seu viatge, els quals han tocat amb la incredulitat general.

COMENTARIS ELECTORALS

La Unió Socialista de Catalunya ha designat candidat, per a la circumscriptió de Tarragona, el senyor Carles Gerhardt.

Com és sabut, la U. S. C. va a la lluita amb l'Esquerra Republicana.

A la candidatura de la Lliga Regionalista per Barcelona-ciutat, podem afegir, de font oficiosa, que hi figurarà el senyor Puig i Cadafalch, el famós ex-president de la Mancomunitat de Catalunya i que la va posar a la disposició de Primo de Rivera.

Sembla que a la Lliga hi havia moltes resistències a posar en candidatura el senyor Puig i Cadafalch, després de la seva confessió, publicada a La Veü.

Diu un col·lega del matí:

"Un dia d'aquests, i després d'haver-se donat de baixa el senyor Bofill i Mates del Partit Catalanista Republicà, fou cridat pel senyor Cambó per a una entrevista amb miras a les eleccions.

El dilecte amic i rebec del senyor Cambó, senyor Bofill, va assistir a la convocatòria. El senyor Cambó va demanar-li que acceptés un lloc a la candidatura de la Lliga Regionalista.

El senyor Bofill va posar una única condició: que el senyor Ventosa i Calvell no anés en candidatura.

El senyor Cambó no va poder accedir i heus ací perquè el senyor Bofill i Mates no formaran part de la candidatura de la Lliga."

El Partit Catalanista Republicà ha fet pública, oficialment, la seva candidatura per Girona.

Hi figuren Josep M. Boix, Joaquim de Camps, Miquel Ferrer, Joan de Garganta, Eusebi Isern, Carles Jordà i Joan Mas.

A dita candidatura hi afegeix el P. C. R. la següent nota:

"Per als restants noms el P. C. R. recomana, per tal de fer pràctica la coalició electoral proposada, d'afegir-hi els noms de la candidatura d'Esquerra Republicana de major prestigi i catalanitat."

Se'ns pregunta:

—Per quin motiu les primeres figures del regionalisme gironí, senyors Riera, Masó, Coll Tubau, Gispert, Iglésias d'Abadal i Agustí no figuren en la candidatura de la Lliga?

Això el senyor Cambó ha de saber-ho. A nosaltres no ens interessa.

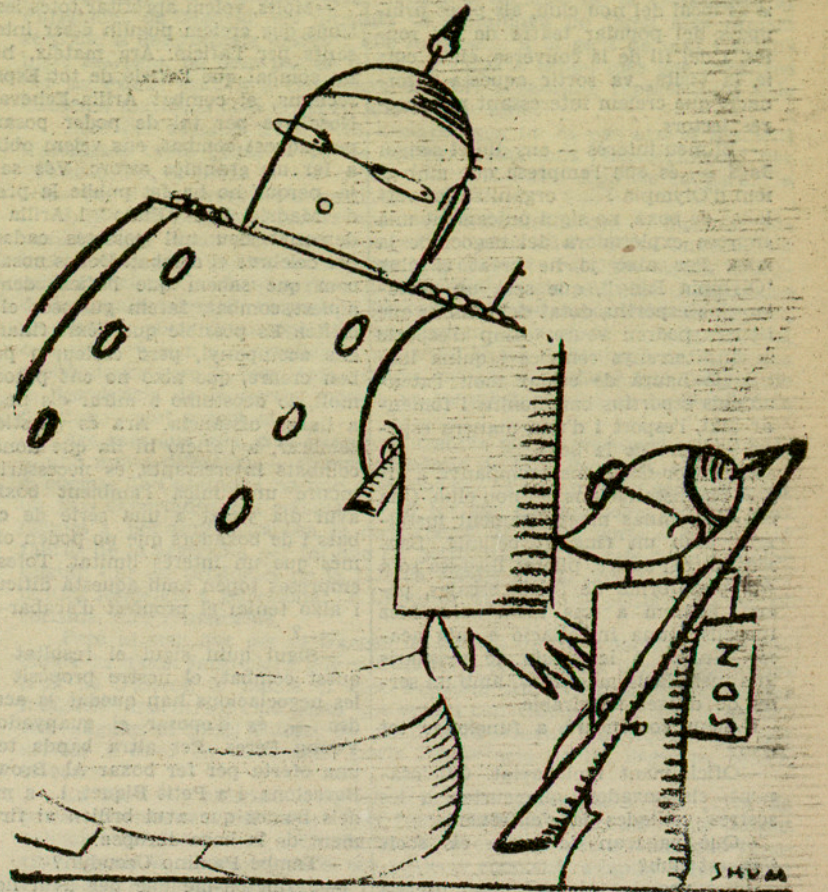
El senyor Abadal ha convocat els representants d'alguns partits polítics per tal de prendre acords relacionats amb la puresa del sufragi.

La Veü troba molt bé els arguments del senyor Noguera i Comet.

Per a la Lliga, això d'ésser candidat i de l'Esquerra per Girona i actuar contra l'Esquerra, i a favor de Marcellí Domingo des del Govern Civil de Tarragona, és una cosa força natural.

Sembla que va de debò que a la candidatura radical hi figuraran els presidents de les entitats regionals de Barcelona.

Recordem que un d'aquests presidents és monàrquic, cavernícola i exgentilhombre de S. M. ¿Resultarà també compatible?

—Si no ens donen la llibertat d'armar-nos, no desarmarem!

Avui s'ha comès un crim repugnant

Una dona ha estat morta de dues ganivetades al coll. — Sembla que els autors són professionals de delictes contra la propietat

Aquest matí ha ocorregut a Barcelona un nou sagnant succés que posa de manifest l'audàcia i la impunitat amb que vénen obrant els professionals del robatori que semblen tenir carta blanca a la nostra ciutat.

Al carrer de Salines, 4, primer pis, situat a la barriada de Gràcia, hi vivien una mare i fill que portaven una vida normal i tenien un bon nom entre els veïns sense que ningú no pogués aportar cap dada en contra de la seva conducta.

S'anomenava ella Teresa Domènech i tenia cinquanta-vuit anys d'edat, essent vidua. El seu fill es deia Vicens Cabanyes i tenia l'edat de 25 anys.

El treballava com empleat d'escriptori al Banc de Bilbao i aquest matí sembla que sortí de casa sense que res fes suposar la tragèdia amb que havia de trobar-se en retornar a la seva llar.

Efectivament, a dos quarts de dues de la tarda arribava com de costum a casa seva el jove Vicens Cabanyes i es trobà ja que la porta del pis estava, contra el costum que tenia la seva mare, entreoberta, i en anar per entrar a la casa pogué veure com el rebedor estava a terra tacat de sang. Ja amb un xic de sobresalt, començà a donar veus per cridar la seva mare, i qual no seria el seu ensurt i desesperació en veure que la mateixa es trobava estesa a terra en un recó del mateix rebedor, en mig d'un vasal de sang.

Es de suposar l'enorme impressió que això causà a l'infortunat jove que sortí donant veus d'auxili a l'escala de la casa, cridant l'atenció d'alguns veïns que acudiren immediatament a assabentar-se del què havia passat. I que en comprovar l'enormitat del succés, es dirigiren en demanda d'auxili cap el carrer.

Els primers agents de l'autoritat que es personaren al lloc del succés foren una parella de la guàrdia civil, que casualment passaven per aquells encontorns i que immediatament prengué les mesures oportunes per tal de que ningú no toqués res a fi de facilitar l'acció eficaç de la justícia.

Al mateix temps també s'avisà a un metge qui no pogué fer altra cosa en arribar al pis, que comprovar la certesa de la mort de Teresa Domènech, la qual presentava dues enormes ferides al coll, produïdes amb arma blanca.

Avisada la policia, comparegué al lloc del succés i poc després també ho feu el jutjat de guàrdia que l'intergraven amb el jutge l'actiu oficial criminalista senyor Torres, qui immediatament començà a practicar una diligència d'inspecció ocular.

Del resultat d'aquesta diligència sembla poguer comprovar-se el que al principi diem, ço és, que podria tractar-se de la feta repugnant d'un dels malfactors professionals dels delictes contra la propietat que en trobar-se amb la presència a la casa que consideraven sense habitants en els moments que s'hi presentaren, arribaren a cometre aquest repugnant assassinat a l'oposar resistència la dissortada víctima.

El jutjat prengué declaració als veïns que acudiren en els primers moments, així com també a la parella de la guàrdia civil que fou avisada en un primer moment, donant ordre per a que el cadàver fos traslladat al dipòsit judicial on els metges forenses s'encarregaran de practicar la corresponent autòpsia per tal de veure si aquesta diligència pot aportar dades d'interès a l'esclariment d'aquest fet repugnant.

A l'hora de tancar aquesta edició està declarant al jutjat de guàrdia el fill de la víctima, que es trobava en extrem afectat i sense poder coadjuvar en molt l'acció de la justícia donat el seu estat d'extrem nerviosisme.

Sembla que entre les diligències que han estat ordenades pel jutjat n'hi ha una que podria aportar grans possibilitats d'aclariment dels fets, la qual és l'encàrrec fet al Gabinet antropomètric de la Policia d'examinar els mobles i diversos objectes del pis, per tal de comprovar si en aquests hi existeixen senyals digitals dels suposats assassins, la qual cosa és possible de deduir per la forma com s'ha comès el crim.

Segons tenim entès els mobles de la casa es trobaven tots registrats, i això fa suposar que els autors foren sorpresos per la víctima en el moment que anaven a realitzar la seva feina, si bé tota pressumpció és aventurada fins a poder obtenir més dades d'aquest repugnant crim que ha commogut tota la barriada.

A darrera hora el jutjat es troba en el lloc on ha succés el crim, realitzant diverses diligències que aconduïxin a l'esclariment del fet.

S'ha disposat que vagi al lloc del succés una brigada de bombers per tal de fer determinats reconeixements en un pou que existeix prop de la finca on ha passat el drama, si bé fins ara, per la rapidesa amb que hem de facilitar aquestes notícies, no podem concretar l'objecte d'aquesta diligència, per bé que no fóra estrany que aquesta tingués la finalitat de tractar de trobar l'arma amb la qual s'han causat les ferides a la víctima.

—Ja ho saps que els agracis no vindran a la sessió el dia dels Morts?
—Naturalment. Bé teneu que celebrar la seva festa!